30th October 1958]

SRI S. B. ADITYAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1958.'

The motion was put and carried.

SRI S. B. ADITYAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced. Now we shall take up the Madras Dowry Prohibition Bill.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, we shall continue the discussion on the resolutions pending before the House.

MR. SPEAKER : Somebody will have to move a motion to that effect.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Hon. the Leader of the House will move the motion.

III.—GOVERNMENT MOTION.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under Rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

'That items (1) and (2) under item 'B-Resolutions' on the agenda be taken up now'.

The motion was put and carried.

II.—NON-OFFICIAL BUSINESS—*cont.*

B.—Resolutions.

(1) APPOINTMENT OF COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT—*cont.*

MR. SPEAKER : There are two resolutions and the discussion on both of them is not over. The first resolution in the name of Sri M. Kalyanasundaram reads as follows :—

'This House recommends to the Government to appoint a Committee to enquire and make suitable recommendations regarding service conditions and scales of pay and other allowances of all categories of employees of State Government with a view to ensure efficient administration.'

Twelve hon. Members took part in the discussion on the resolution. The Leader of the House was replying to the discussion on the last non-official day, and he has not finished his reply. He will continue it now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற தடவை இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது சில விஷயங்களைப் பற்றி மட்டுந்தான் அன்று குறிப்பிட முடிந்தது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இந்தத் தீர்மானம், நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கும், அரசாங்க அதிகாரிகளின் நிலைமை போன்றவைகளை பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்காகவும் ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன்மேல் நடந்த விவாதத்தில் முக்கியமாக எல்லோராலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. சம்பள உயர்வைப் பற்றித்தான். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்பொழுதுள்ளதை விட ஊதியம் அதிகமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளை நீக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்ற முறையில் வலியுறுத்தி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இது இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட முறையில் இருக்கக்கூடிய பிரச்னை அல்ல என்றும், அகில இந்திய முறையில் இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டியதாகயிருக்கிறது என்றும் நான் குறிப்பிட்டேன். அவ்வாறு குறிப்பிட்டபோது, எல்லா ராஜ்யங்களில் சம்பள உயர்வு கொடுப்பது பற்றி அகில இந்திய ரீதியில் முடிவு ஏற்பட்டு அந்த அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டு நான் சொல்லவில்லை. சம்பள உயர்வு பிரச்னை ஒரு அடிப்படையான தேசீய பிரச்னையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்று அதிகாரிகள் பெறும் சம்பளம், அலவன்ஸ் ஆகியவைகளை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, முன்பு அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருப்பதை விட இப்பொழுது அதிகமாகத்தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இதை விட குறைவாக ஊதியம் பெற்ற காலத்தில் என்னென்ன சௌகரியங்களை அவர்கள் பெற முடிந்ததோ அந்த சௌகரியங்களை இப்பொழுதுள்ள ஊதியத்தை வைத்துக் கொண்டு பெற முடியவில்லை. அதில் ஒரு சிறிய பகுதி கூட பெற முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்னவென்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு முக்கியமான காரணம் பொருள்களின் விலை உயர்வாகும். ஆகவே, இன்றைக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன? முன்பிருந்ததை விட இப்பொழுது சம்பளம் அதிகமாக இருந்தும் கூட, இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு முன்பு அவர்கள் பெற்று வந்த பலவிதமான சௌகரியங்களை இன்று பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்நிலை சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல. நிரந்தரமான ஒரு சம்பளம் வாங்கக் கூடிய எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொதுவான பிரச்னை, இது. ஆகையினால் இன்று நாம் வெறும் சம்பள உயர்வை மட்டும் கவனித்து இந்தக் காரியத்தை செய்து கொண்டு போவோமானால் இந்தப் பிரச்னையை எந்தக் காலத்திலும் தீர்க்க முடியாது. ஆகவே இன்று நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியது என்னவென்றால், விலைகள் உயர்ந்து கொண்டே போக வேண்டும், விலைகள் உயர உயர சம்பளத்தையும் உயர்த்திக்கொண்டே போகவேண்டுமென்ற நிலையில் இப்பிரச்னையை அணுகினால் என்றைக்குமே இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவே காண முடியாது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

விலையை ஊதியம் துரத்தும், ஊதியத்தை மறுபடியும் விலை துரத்தும், இப்படி ஒன்றை ஒன்று துரத்திக்கொண்டு போய் அவை மேல் நோக்கிச்

செல்லும் நிலைதான் ஏற்படும். இந்த ஊதிய உயர்வு என்பது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மட்டுமல்ல. தொழிலாளர்கள், விவசாய வர்த்தக ஸ்தாபனங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கும், ஆக எல்லோருக்கும் இந்த உயர்வு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்தாலும் சரி கொடுக்காவிட்டாலும் சரி, தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அதற்காக சட்டங்கள் பல ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கும் கொடுத்து வருகிறோம். அதனால் என்னவாகிறது? அவர்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி அதிகமாக்கப் பட்டு, முன்பிருந்ததை விட விலைகள் இன்னும் அதிகமாகிறது, அதன் காரணத்தினால் விலை அதிகமாகும்போது ஊதியத்தை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஊதியம் உயர உயர விலைகளும் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. ஆகவே இந்தப் பிரச்னையை, விலை உயர்கிற அளவு ஊதியத்தையும் உயர்த்திக் கொண்டே போவோம் என்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு போனால் எந்தக் காலத்திலும் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படவே ஏற்படாது. ஒன்றை ஒன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு உயருகிற நிலைதான் அமைகிறது. குறைகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கும். தங்கள் சௌகரியங்கள் குறைந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்ற புகார்களும் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகவே, பலயிடங்களில் நான் வற்புறுத்திவருவது, இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் வெறும் சம்பள உயர்வு அடிப்படையில் தீர்க்க முடியாது. அதனால் மட்டும் முடியாது. ஒரு தேசீய ஊதியக் கொள்கையை "நாஷனல் வேஜஸ் பாலிசி"யை நாம் கைக்கொள்ளுகிற காலத்தில்தான் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும், என்பதை வற்புறுத்தி கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இன்று நாம் பல்வேறு தொழில் ஸ்தாபனங்களை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அங்கு, தொழில் சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு வாழ்க்கை புள்ளிவிவரங்கள் உயரும் போது அதற்கு தகுந்த பிரகாரம் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறோம். பூராவுக்கும் இதுதான் காரணம் என்று சொல்ல வில்லை, இதுவும் விலை உயர்வுக்கு முக்கியமான ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு தேசீய அடிப்படையில் குறைந்த சம்பளம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்றதொரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் நாம் ஒரு முடிவு காண முன் வந்தால்தான் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மற்றவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளாக இருந்தாலும் சரி அவைகளை நீக்க முடியும். அப்படி பார்க்கும்போது, விலையை கட்டுப்படுத்துவதின் மூலந்தான் இந்த தேசீய ஊதியக் கொள்கையை வகுக்க முடியும் என்பதை நாம் காண்கிறோம். விலையை எந்த விதத்திலும் கட்டுப்பாடு செய்யாமல் அது இஷ்டம் போல் மேலே போய் கொண்டிருக்கக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டால் தேசீய ஊதியக் கொள்கையை நாம் வகுக்க முடியாது. ஆகவே, விலைக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிகமாகப் போனால் இந்த அளவு போகலாம். கீழே போனால் இந்த அளவு போகலாம் என்ற முறையில் விலைகளை கட்டுப்படுத்துகிறபோதுதான் ஊதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் ஒரு ஸ்திரமான கொள்கையை கைக்கொள்ள முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 10-10 a.m.
இது நாம் மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்து செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஆகையினால் இதை அகில இந்திய ரீதியில் தீர்க்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதல்லாமல் ஏதோ சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய பிரச்னையை மாத்திரம் இதில் கவனித்து தீர்த்து விட்டால் போதாது. அடிப்படையாக எங்கும் இருக்கக்கூடிய இந்த பிரச்னையை தீர்த்தால்தான் அது சரியான முடிவாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், அதை விரிவாக ஆலோசித்துப்பார்க்கும் போது நாட்டில் வேலை செய்கின்ற எல்லா பணியாட்களுடைய ஊதியத்தையும் கட்டுப்படுத்த

வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதோடு விலைகளையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் விலைகளையும் ஊதியத்தையும் கட்டுப்படுத்தும்போது வருமானத்தையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை வந்து சேருகின்றது. இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் ஆலோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வருமான வரம்பை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிற சமயத்தில் பல இடங்களில் ஆட்சேபனை கிளம்புகின்றன. இவ்விதம் கட்டுப்படுத்தினால் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு பெரும் பாதகம் ஏற்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. வருமானம் வரும் என்கின்ற ஊக்கம் இல்லாவிட்டால் வேலை செய்கின்ற ஆர்வம் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்து விடும் என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றியும் நன்கு ஆராய வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு இது ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்தால் கோவையாக பல பிரச்னைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதல்லாமல் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பிரச்னையை மாத்திரம் தீர்த்துவிடலாம் என்று சொன்னால் ஏதோ உடனடியாக இந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு சில பரிகாரங்களை தேடலாமே ஒழிய ஒரே யடியாக இந்த பிரச்னையை நீக்கி விட முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி இதற்கு முன்னால் இந்த சபையில் மட்டுமல்ல, இதைப்பற்றி முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய இடங்களிலும் வற்புறுத்தி கூறி வந்திருக்கிறேன். ஆகவே இதில் தக்க ஒரு பரிகாரம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த அடிப்படையில் இதற்கு ஒரு முடிவு காணவிட்டால் இது எப்போதும் ஒரு தொல்லையாக இருந்து கொண்டிருக்கும். இதை சமுதாயமும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த அடிப்படையில் பிரச்னை தீர்ப்பதற்கு தகுந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சூழ்நிலையை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு சீக்கிரமாக இந்த பிரச்னையை தீர்க்க முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அதற்கு அடுத்தப்படியாக இன்றைக்கு வேலையைப்பற்றி சொல்லுகின்ற சமயத்தில் வேலையினுடைய தரம் உயர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலையினுடைய தரத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் புகார் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். பொதுவாக வேலையின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று பல இடங்களில் புகார் சொல்லப்படுகின்றன. இதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விதிகளில் அதிகாரிகளை பொறுக்கி எடுப்பதற்கும், அவர்களை உயர்த்துவதற்கும், அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பதற்கும், அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு லீவ் வசதி, ஓய்வு கால சம்பள வசதி கொடுப்பதற்கும் ஏற்பட்ட விதிகள் இப்போது புதிதாக ஏற்பட்ட விதிகள் அல்ல. பழைய காலத்திலிருந்தே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நமக்கு புதிய அரசியல் சட்டம் ஏற்பட்ட பிறபாடு இதில் என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்பதை ஆலோசித்துப்பார்த்து திருத்தம் செய்து ஒரே தொகுதியாக ஆக்கி அதை நான்கு புத்தகங்களாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த புத்தகத்தை பார்வையிடுவார்களானால் இதில் இந்த பிரச்னைகளை எல்லாம் எவ்வளவு நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்க முடியும். அதிலும் இன்றைக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு போதுமான அதிகாரம் கொடுத்து, அதிகாரிகளை பொறுக்குவதிலும் மட்டும் அல்ல, அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கும்போதும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை கலந்து கொண்டுதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு உயர் பதவிகள் கொடுக்கும்போதும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை கலந்து கொண்டுதான் காரியங்களை செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த விதிகளில் திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில்

ஒரே அடியாக சட்ட மாறுதல் அவசியமா என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் 309-வது விதி பிரகாரம் புதிய சட்டம் செய்யலாம் என்று கண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதற்கு புதிய சட்டம் அவசியமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அவ்விதம் பரிசீலனை செய்ததில் சென்னை ராஜ்யத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய விதிகளே மிக சிறந்த முறையில் இருக்கின்றன, புதிய சட்டம் இங்கு தேவையில்லை என்பதை மத்திய அரசாங்கமே ஒப்புக் கொண்டது. இப்போது இருப்பதில் சில திருத்தங்கள் மட்டும் செய்தால் போதுமானது என்கிற ஆலோசனையின் பேரில்தான் சில திருத்தங்களை செய்து இப்போது வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது இருக்கும் விதிகளை மாத்திரம் மாற்றி விட்டால் பெரிய மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல. அங்கத்தினர்கள் யாராவது இதை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டு இன்னின்ன விதிகள் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வார்களானால் அதை மாற்றுவதற்கும் ஆலோசனை செய்ய லாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதை பார்த்த மட்டில் இவை எல்லாம் ஒழுங்காகத்தான் இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடைசி வார்த்தை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. யாராவது இதில் இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்வார்களானால் அதை நீக்குவதில் அரசாங்கத் திற்கு பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேசமயத்தில் இன்றைக்கு நடைமுறையில் இருந்து வரக்கூடிய "பெர்ஸனல் பைல்" முறையில் பல மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி தன் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களின் பேரில் அவர்களுக்கு தெரியாத முறையில் அவர்கள் பேரில் அதிகமான குறைகளை எல்லாம் எழுதி வைத்து விட்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உத்தியோக காலம் முழுவதும் அது பாதகமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே இந்த "பெர்ஸனல் பைல்" முறையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற ஒரு குறுக்கு வழி இங்கு சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி நாம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதாவது ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு உயர்ந்த பதவி கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவருடைய தகுதி, வேலையின் திறமை முதலியவற்றை கணக்கிடுவதற்கு இயலாமல் அவருடைய சர்வீஸை மட்டும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டுதான் அவருக்கு உயர் பதவி கொடுக்க முடியும். அவருடைய திறமை, தகுதி முதலியவற்றுக்கு சரியான ரிக்கார்டு இல்லாமல் போனால் ஸீனியாரிட்டி பிரகாரம்தான் அவர்களுக்கு உயர்வு கொடுக்க முடியும். இது சரியல்ல, இவ்விதம் இருந்தால் நல்ல முறையில் வேலை செய்து உயர் பதவி பெற வேண்டும் என்கின்ற ஊக்கம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இல்லாமல் போய் விடும். இதில் நல்ல முறையில் இல்லாமல் அதிகாரி தன்னுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கும் ஏற்றவாறு தவறாக எழுதி வைத்துவிடுவார்கள் என்று ஒரு புகார் சொல்லப்பட்டது. அதற்காகத் தான் இன்றைக்கு குறை சொல்லக்கூடிய முறையில் ஏதாவது உத்தியோகஸ்தருடைய பெர்ஸனல் பைலில் எழுதப்படுமானால், உடனடியாக அதனுடைய குறிப்பு அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதோடு அதற்கு அந்த உத்தியோகஸ்தர் என்ன பதில் சொல்லுகின்றார் என்பதையும் கேட்டு அதையும் அந்த பெர்ஸனல் பைலோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியாக நடை பெறுவதில்லை என்று சிலர் புகார் தெரிவித்தார்கள். ஆகவேதான் இதை கொஞ்சம் மாற்றி அமைக்கலாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து வருகிறோம். இங்கு மாத்திரமல்ல, மத்திய அரசாங்கத்திலும் இதைப் பற்றி ஆலோசனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது எந்த அதிகாரி பெர்ஸனல் பைலில் எழுதினாரோ, அவர் அவருக்கு மேலாக இருக்கின்ற அதிகாரியோடு இவர் எழுதியிருக்கின்ற குறைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து இவற்றின் குறிப்பு அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு கொடுக்கவேண்டுமா, வேண் டாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். அவ்விதம்

முடிவு செய்தால் உடனடியாக அதைப்பற்றி அந்த உத்தியோகஸ்தருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை என்றால் ஏன் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை என்பதைப்பற்றி அதிகாரிகள் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஒரு முறையில் சில மாறுதல்கள் இந்த விதிகளில் செய்யலாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி சீக்கிரத்திலேயே ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். இதிலும் சில அபிப்பிராய பேதங்கள் வருகின்றன. அவைகளையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியும் கூடியசீக்கிரத்தில் இதற்கு ஒரு நல்ல
10-20 a.m. முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் "நல்லது கெட்டது எதுவாக இருந்தாலும் அவர்களிடம் சொல்லி விட்டால் என்ன" என்று. அது ஒரு கருத்து. அதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பொருத்த வரையில் ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வருவதற்கு சர்க்கார் முயன்று வருகின்றது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், "இப்போது இருக்கக் கூடிய விதிகள் தவறான விதிகள், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய விதிகள் சரியல்ல" என்பதல்ல வாதம், இதைப் பரிசீலனை செய்தால் குறைகள் கண்டுபிடிக்க முடியுமோ என்று இந்தக் கமிட்டி போட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது இதைப் பொருத்த வரையில் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு வேலைத் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதே மாதிரி கல்லூரிகளில் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன ? ஆட்சி மொழிதான் இதற்கு முக்கியமான காரணம் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு எல்லா நிர்வாகமும் ஆங்கிலத்தில் நடத்தப்படுகிறது. நிர்வாகம் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறும்போது அதற்கான குறிப்புகளை குமாஸ்தாக்கள் ஆங்கிலத்தில் போடவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது எஸ். எஸ். எல். ஸி. படித்து விட்டு வெளியே வரும் மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆங்கில ஞானம் இருக்கிறது என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. அந்த ஆங்கில அறிவை வைத்துக் கொண்டு, நிர்வாகத்திலுள்ள பல விஷயங்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் குறிப்புப் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பெரும் தடையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நிர்வாகத்தின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய ஆங்கில அறிவுக் குறைவுதான் என்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்கள் வேறு விதமாக நினைத்தாலும் நினைக்கலாம். ஆகையால்தான் இன்றைக்கு தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்கவேண்டி ஏற்பாடு செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றோம். நிர்வாகத்தின் தரம் உயரவேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த மொழியில் சாதாரணமாக பத்தாவது வரையில் படித்தவர்கள் நிர்வாகம் நடத்த முடியுமோ அந்த மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டால் தான் நிர்வாகத்தின் தரம் உயருமேயல்லாது எவ்வளவுதான் 100 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு பதிலாக 200 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட தரம் உயரப் போவதில்லை. இன்றைக்கு இலக்கணப் பிழையில்லாமல் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதற்குப் போதுமான ஞானம் இவர்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய பாடங்களையெல்லாம் தமிழிலேயே சொல்லிக் கொடுத்து விட்டு, ஆங்கிலம் ஓரளவுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து விட்டு, எஸ். எஸ். எல். ஸி. பாஸ் செய்தவுடன் அவர்களை லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று பரீட்சை வைத்து எடுத்து ஆங்கிலத்தில் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்றால், எல்லாக் குறிப்புகளையும் போடவேண்டுமென்றால், எல்லா உத்திரவுகளையும் போடவேண்டுமென்றால், எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்றால், அது சுலபமாக முடிவதில்லை. அதனால் ஒரு மணி நேரத்தில் செய்யக் கூடிய வேலைக்கு இரண்டு மணி நேரம் ஆகி விடுகிறது.

30th October 1958] [Sri C. Subramaniam]

இரண்டு மணி நேரம் ஆகக் கூடிய வேலைக்கு ஒரு நாளை ஆகிவிடுகிறது. அதுவும் ஏதாவது புரியவில்லையென்றால் அதை அப்படியே போட்டு விடுகிறார்கள். முன்பு ஒருவர் செய்து வந்த வேலைக்கு நான்கு பேர்கள் வேண்டியிருக்கிறது என்றால், நமது மக்களுடைய அறிவு குறைந்து விடவில்லை, அவர்களுடைய திறமை குறைந்து விடவில்லை. அவர்களுக்கு ஆங்கில ஞானம் தான் குறைந்திருக்கிறது. அது நாமாக ஏற்படுத்திய ஒரு விஷயம் தான். அப்படிப்பட்ட ஒரு தடையை ஏற்படுத்தி விட்டு குறை சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. காரணம் என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கல்லூரி மாணவர்களைச் சொல்லுவது போலச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. பத்தாவது வரை தமிழிலேயே பாடங்களை கற்றுவிட்டு, கல்லூரியில் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லிக் கொடுத்தால், அதுவும் உடனடியாக விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களை ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லிக் கொடுத்துப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அது அவர்களுக்கு பெரும் பளுவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் நேரடியாகப் பார்க்கிறோம். அதே கஷ்டங்கள் தான் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். தரம் உயருவதற்கு 100க்கு 90 பங்கு தடையாக இருப்பது மொழிப் பிரச்னை. இந்தப் பிரச்னையை எவ்வளவு சீக்கிரம் தீர்க்கிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நிர்வாகத்தின் தரமும் உயரும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு உற்சாகக் குறைவு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. அவர்களுடைய தேச பக்தி ஒன்றும் குறைந்து விடவில்லை. அவர்களுக்கு தேச நலனில் அக்கறை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் தான் இன்றைக்கு எவ்வளவு சீக்கிரம் நிர்வாக மொழி தமிழ் மொழி என்று கீழ்ப்பகுதியில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோமோ அப்போதே நிர்வாகத்தின் தரம், வேலையின் தரம் உயரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் தான் நாம் இந்தப் பிரச்னையை அணுகி வருகிறோம். முக்கியமாக குமாஸ்தாக்கள், அவர்களுக்கு மேலேயிருப்பவர்கள் இவர்களுடைய தரம் உயர, மொழியினால் எந்த விதமான கஷ்டமுமில்லாமல், இந்த ராஜ்ய மொழியிலேயே நிர்வாகம் நடக்க என்றைக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோமோ, அப்போதே இந்தத் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்ற நிலைமை மாறி நாம் எதிர்பாராமலேயே தரம் உயர்ந்து விடும் என்பதில் எனக்கு பூர்ண நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று இந்த சபையினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய ஊதியத்தை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்க ஊழியர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆகையால் நீண்ட காலத் திட்டமாகப் போட்டு இந்தக் குறைகளை—அடிப்படை பிரச்னைகளை—தீர்க்கவேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கும் காலத்திலே, தற்போது இருக்கக் கூடிய குறைகளை தீர்க்க எல்லா வித முயற்சிகளையும் செய்ய கடமை பட்டிருக்கிறோம். இப்போது இருக்கக் கூடிய விலைவாசிகளை அனுசரித்து, அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை அனுசரித்து, எந்த அளவிலே அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று ஆராய்ந்து பார்க்க கடமைபட்டிருக்கிறோம். நான் முன்பு சொன்னது போல இதையும் அகில இந்திய ரீதியில் பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பரிசீலித்தாலும் கூட எந்த ஒரு தனிப்பட்ட ராஜ்யத்தை வைத்துப் பரிசீலனை செய்தாலும் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடியாது. அதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு ஒரு பே கமிஷன், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய, நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிசீலனை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பரிசீலனை தனிப்பட்ட மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய பிரச்னை பற்றியது மட்டுமல்ல. ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்களின் ஊதியத்தையும் அனுசரித்து அந்தப்

பிரச்னையைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் மந்திரி சபையினரையெல்லாம் கூப்பிட்டு ஆலோசனை செய்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நம் ராஜ்யத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த எழாம் தேதி அந்தப் பே கமிஷனுடன் இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்காக தேதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் முடிந்தவுடன் அறிக்கை வெளியாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த அறிக்கை வெளியானவுடன் அந்த முறையிலே நமது ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்துவது அல்லது மாற்றுவது பற்றி யோசனை செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது எனது கருத்து. அதுவும் அதிக நாட்கள் ஆகப் போவதில்லை. ஒரு சில மாதங்களில் வெளி வந்து விடும். அந்த அறிக்கையிலுள்ள சிபாரிசுகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்தால் நல்ல முடிவுக்கு வர முடியுமென்று கருதுகிறேன். உடனடியாக இந்தக் கமிட்டியைப் போடுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும், பே கமிஷனின் அறிக்கை வரட்டும், அதற்குப் பிற்பாடு யோசிக்கலாம் என்று இந்தக் கமிட்டியை ஒத்தி வைக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தக் கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி அறிக்கை வந்தவுடன், அறிக்கையிலுள்ள சிபாரிசுகளை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்த்து யோசனை செய்து, வேண்டுமானால் இங்கு இந்தப் பிரச்னையை விவாதித்து, ஒரு கமிட்டி அவசியம் என்று தோன்றினால் அதை அப்போது வரவேற்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். எதையும் மந்திரிகளே செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையில்லை. இதிலே எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துழைக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு இன்னும் சந்தர்ப்பம் வரவில்லை என்பது எனது வாதம்.

இன்றைக்கு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய குறைகள் பல இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பொருள்களின் விலை உயர்வு காரணமாக, வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களின் விலை உயர்வு காரணமாக அவர்களுக்கு வரக்கூடிய சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவது கஷ்டமாக இருப்பதால் பல அரசாங்க ஊழியர்கள் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன். அதிலும் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று உணருகிறேன். இந்தப் பிரச்னையைப் பரிசீலிக்கும்போது விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் மாதிரி ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து—கடனைத் திருப்பித் தராமல் இருக்க வேண்டுமென்றல்ல, வட்டியைக் குறைக்கவேண்டுமென்றல்ல—இருக்கக் கூடிய கடனை எப்படி தீர்க்க முடியும், கடன் இல்லாமல் எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இது முதலாவது.

10–30 p.m. இரண்டாவதாக, இன்றைக்கு எவ்வளவு சம்பளம் வந்தாலும் போதவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கும் குறைகள் இருக்கின்றன. 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு இரண்டு பங்கு குறைகள் இருக்கிற மாதிரித் தோன்றுகின்றன. சம்பளம் அதிகமாக, அதிகமாக, குறைகளும் அதிகமாக இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றன. இதிலே ஒரு பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 100 ரூபாய் சம்பளம் வந்தால் அந்த 100 ரூபாயையும் செலவழிக்கவேண்டுமென்பது. இது சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு சாபம். மாதக் கடைசியில் இரண்டு மூன்று நாட்களிலே பாங்கியில் பணமேயில்லாமல், அடுத்த மாதச் சம்பளத்திற்கு காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த நிலைமை என்பது அல்ல. 1 000, 2,000 ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்குகிறவர்களின் நிலைமையும் இப்படித்தானிருக்கிறது. மாதக் கடைசியில் எப்படி "செக்" கொடுப்பது, முதல் தேதிக்குப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒத்திப்போடவேண்டிய நிலைமை எனக்குக் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

எத்தனை சம்பளம் வந்தாலும் சரியாய்ப் போய்விடுகிறது. 500 ரூபாய் வந்தாலும் சரி, 2,000 ரூபாய் வந்தாலும் சரி, இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை விட ரொம்பவும் தாழ்வாகவும் இருந்து பழகியிருக்கிறேன். இதைவிட இன்னும் அதிகமாகச் செலவு செய்தும் வாழ்ந்திருக்கிறேன். எந்த நிலைமையில் வேண்டுமானாலும் வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், மாதா மாதம் வாங்குகிற சம்பளம் அவ்வப்பொழுது செலவாகி விடுகிறது. கட்டாயமாக சேமிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால்தான் ஏதாவது சேமிக்க முடியும். அப்படியிருக்கும்பொழுது, எதிர்பாராத செலவுகளுக்கு கடன் வாங்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. கடன் எப்படி ஏற்படுகிறது என்று பார்த்தால், அன்றாடச் செலவுகளுக்காக கடன் வாங்குகிறவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், எதிர்பாராத செலவுகளுக்காக கடன் வாங்குபவர்கள் பலர். வீட்டிலே கல்யாணம், குழந்தை பிறப்பு, சாவு ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால், உடனடியாக கையில் பணம் இல்லாத காரணத்தால், கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வாங்கும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இதற்காக திட்டம் போடும்பொழுது, சம்பள உயர்வு என்ற அடிப்படையில் மட்டும் இந்தப் பிரச்னையை அணுகினோமேயானால், உண்மையில் இந்தப் பிரச்னையை நாம் தீர்க்க முடியாது. எதிர்பாராத செலவுகளுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டத்தையும் ஏற்படுத்துவது அவசியம்.

மூன்றாவதாக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கை நிலையை அநுசரித்து, முக்கியமாக குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு, எந்த அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. உடனடியாக, வேண்டத்தக்க அளவுக்கு, ஒரு வருஷத்திலேயே சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ஆகவே, திட்டம் போட்டு, ஒரு காலவரையரையை நிர்ணயித்து, அந்தக் காலவரையரைக்குள், உதாரணமாக, 5 வருஷம் என்று வைத்துக் கொண்டோமேயானால், வருஷத்திற்கு இவ்வளவு உயர்வு கொடுக்கவேண்டும், ஐந்து வருஷத்திற்குள் இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போடுவோமேயானால் இவ்வளவு உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது பெரிய பளுவாக இராமல், நம்முடைய நிதி நிலைமையை பாதிக்காமல் இருக்கும். எவ்வளவு உயர்வு கொடுக்க வேண்டும், அது எந்த அடிப்படையில் அமையவேண்டும் என்பதையெல்லாம், இதைப் பற்றி நுணுக்கமாக ஆராயும்பொழுது கவனித்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த மூன்று அடிப்படையிலே நாம் இந்தப் பிரச்னையை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பற்றி நானும் என்னால் இயன்றவரை ஆலோசித்து வருகிறேன். எனது சகாக்களும் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து வருகிறார்கள். இந்த சபையினரும் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒரு பிரச்னை என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபொழுது, இதிலேயுள்ள அடிப்படையான கருத்துக்களை வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்பட்டேன். தற்காலிகமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். நல்ல வேளையாக, நான் இவற்றையெல்லாம் சொல்லும்பொழுது, கனம் அண்ணாதுரை அவர்களும் இங்கே வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இல்லாத சமயத்தில் பேசுவதில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நிதி வேண்டுமானால், எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகள் மூலமாக நிதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாமென்று தெரிவித்தார்கள். நிதியைப் பெருக்குவதற்காக யாராவது திட்டத்தைச் சொன்னால், அதை எந்த நிதி மந்திரியும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. எந்தத்

திட்டத்தைச் சொன்னாலும், அதைப் பற்றி யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் இரண்டு திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று என்னவென்றால், அதைத்தான், கசாப்புக் கடை வைப்பதைப் பற்றி நிதி மந்திரி சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கொடுத்த திட்டம் என்னவென்றால், அதிகமாக ஆடுமாடுகளை வளர்த்து, அவைகளின் இறைச்சியை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அதன் மூலமாக பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் புரியவேண்டு மென்பதற்காகத்தான் கசாப்புக் கடை என்று சொன்னேன். இன்னொரு புதிய திட்டத்தையும் கொடுத்தார்கள். கோழிகள் வளர்த்து, அவற்றின் முட்டைகளை விற்று 3 கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம் என்ற இரண்டாவது மாதிரித் திட்டத்தையும் சொன்னார்கள். இவை இரண்டையும் நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு நம்மிடத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆடுமாடுகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று பார்ப்போமேயானால், உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவற்றின் தரம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், இதைவிட தரம் குறைந்த மாடுகள் உலகத்திலே வேறு எங்கும் கிடையாது. இதற்குக் காரணம் என்ன ? செங்கல்பட்டு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அநேகமாக மற்ற இடங்களிலும் அதேமாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. மற்ற இடங் களில் உயர்வாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலே கால்நடைகளை ஒட்டிய ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது நான் சொன்னேன் " செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள மாடுகளைப் பார்த்தால் ஆடுகள் மாதிரியிருக்கிறது, ஆடுகளைப் பார்த்தால் பூனைகள் மாதிரியிருக்கிறது " என்று சொன்னேன். அவைகளின் வளர்ச் சிக் குறைவைப் பற்றிச் சொல்வதற்காக அவ்வாறு குறிப்பிட்டேன். இன்னும் அதிகமாக ஆடுமாடுகளை வளர்த்து, அவற்றின் இறைச்சியை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வோமானால், அதனால் அதிகமாகப் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். இறைச்சி ஏற்றுமதி செய்கிற மற்ற நாடுகளிலுள்ள நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த் திருப்பார்களேயானால், நம்முடைய நாட்டிற்கு இந்த யோசனையைச் சொல்லி யிருக்க மாட்டார்கள். எங்கு மேய்ச்சல் தரை அதிகமாக யிருக்கிறதோ, விவசாயத்திற்குத் தேவையானது போக மேய்ச்சல் நிலம் எங்கு அதிகமாக யிருக்கிறதோ, அதாவது ஆஸ்திரேலியா, நியூஜீலந்த், மெக்ஸிகோ போன்ற பரந்த வெளிகள் உள்ள பிரதேசங்களில், விவசாயம் செய்வதற்கு ஆட்கள் இல்லாமல் பரந்த வெளிகள் உள்ள பிரதேசங்களில்தான் இவைகளை அதிகமாக வளர்க்க முடியும். அவைகளுக்குப் போதுமான தீனி கிடைக்கக் கூடிய பிரதேசங்களாக இருக்கவேண்டும். நம் நாட்டிலோ என்றால், ஒரு சதுர அங்குல இடமிருந்தாலும், அங்கே பயிர் செய்கிறோம். தப்பித் தவறி ஏதோ ஒருசில இடங்கள்தான் மேய்ச்சல் தரையாக இருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய ஆடுமாடுகளின் தரத்தை உயர்த்த முடியாமல் நாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நம் தமிழ் நாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் சொல்லுகிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய நிலப்பரப் பையும், இங்கே இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகையையும், இங்கே இருக்கக் கூடிய கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையையும் வைத்துக்கொண்டு, இறைச் சியை ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு ஆடுமாடுகளை வளர்க்க முடியுமென்று யாராவது சொல்வார்களேயானால், அது இங்கே இருக்கக் கூடிய நிலை மையை உணராமல் சொல்லக்கூடிய ஒரு திட்டம் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டத்தை சொன்னோம், அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு சக்தியில்லை என்று சொல்லலாம். அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இப்பொழுது இறைச்சியை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, ஏற்றுமதி செய்வதற்குத் தகுந்த முறையில், சிறந்த இறைச்சியாக இருந்தால்தான்

30th October 1958] [Sri C. Subramaniam]

நாம் ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். நம்மிடம் கருணை கூர்ந்து பிற நாடுகளில் வாங்கிவிட மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை நாம் அடைவதற்கு எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகும். கால்நடைகளை வளர்ப்பதில் சிறிதளவாவது பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், அதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்திருப்பார்கள்.

அடுத்தது, கோழி வளர்க்கும் திட்டம். வெகு சுலபமாகச் சொல்லி விடலாம், முட்டைகள் விற்பதன் மூலமாக மூன்று கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று. ஆனால் இதிலே சர்க்காருக்கு ஒரு பைசாக்கூட வராது. சர்க்கார் கோழிப்பண்ணைகளிலிருந்து 3 கோடி ரூபாய் பெற முடியாது. மக்கள் வளர்க்கும் கோழிகளிலிருந்து கிடைக்கும் முட்டைகள் எல்லாம் சேர்ந்து 3 கோடி கிடைக்கும். ஆகவே, சர்க்காருக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மக்கள் எத்தனை கோழிகள் வளர்க்கிறார்களோ, அத்தனை கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். கோழி வளர்க்கும் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கோழியின் தரத்தை உயர்த்துவதில், எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து பார்த்திருப்பார்களேயானால், அதிலேயுள்ள கஷ்டம் தெரியவரும். இதுமாதிரி அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதற்காக, 10-40 a.m. 'நான் அடுத்தது என்.ஜி.ஓ.க்களிடம் போய் பொறுங்கள், கோழி வளர்க்கப் போகிறோம், முட்டை குஞ்சாகப்போகிறது, 10 முட்டை 10 குஞ்சாகும், 10 குஞ்சு 10 பெரிய கோழியாகும், இதனால் மூன்று கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம்' என்று சொன்னால் அவர்கள் கேட்பார்களா ? ஒருவேளை அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னால் கேட்கலாம். நான் சொன்னால், ஏதோ நிதி மந்திரிக்கு மூளைக் கோளாறு போலிருக்கிறது, கீழ்ப்பாக்கத்திற்கு அனுப்பவேண்டியதுதான் என்று தீர்ப்பு கட்டி விடுவார்கள். ஆதலால் நான் அம்மாதிரி சொல்லுவதற்கு தயங்குகிறேன். சுயராஜ்யத்திற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில்கூட 30 கோடி மக்களும் எச்சல் துப்பினால் அதில் வெள்ளைக்காரர்கள் மூழ்கிவிடுவார்கள் என்று மேடைப் பேச்சில் சொல்லுவது வழக்கம். சொல்லுவது எதையும் சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். சிறு திட்டத்தில் 3 கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம் என்றால் மற்ற திட்டங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் பேச ஆரம்பிக்கிறோம். ஆகையால்தான் இதுமாதிரி திட்டங்களை சொல்லும் பொழுது, சொல்லுகிற திட்டத்தை சர்க்காரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நுணுக்கங்களையும், கஷ்டங்களையும் தெரிந்துகொண்டு சொல்லுவார்களேயானால், அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா, முடியாதா என்பது பற்றி அவர்களே ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஒரு துரதிருஷ்டவசமான நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம். எது முன்னேற்றம் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ, அது பின்னேற்றமாக காட்சி அளிக்கிறது கழகத் தோழர்களுக்கு. எது சாத்தியமோ அது அசாத்தியமாக அவர்களுக்கு காட்சி அளிக்கிறது. எது அசாத்தியமோ அதெல்லாம் சாத்தியமாக காட்சி அளிக்கிறது. நான் ஆண்டவனை பிரார்த்திக்கிறேன்—எனக்கு ஆண்டவன் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறது—இந்த துரதிருஷ்டவசமான நிலைமை சீக்கிரம் நீங்கினால்தான் தமிழ் நாடு முன்னேற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி சொன்னால், கோழி வளர்ப்பில் 3 கோடி ரூபாய் வருமென்றால், நிதி மந்திரி சும்மா இருக்கிறாரே, அவர் என்ன நிதி மந்திரியா என்று மக்கள் நினைப்பார்கள். அதிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை, நுட்பங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கவேண்டும். நான் குறை கூற வில்லை. ஆனால் அவர் சொன்ன திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் உள்ள கஷ்டங்களை தெளிவாக்குவது என்னுடைய கடமை. ஒரு திட்டத்தைச் சர்க்கார் முன்னால் வைக்கும்போது, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்று

வதிலுள்ள கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவது என்னுடைய கடமை. அவர்களை குறை கூறுவதிலோ, அல்லது வேறு விதமாக சொல்லுவதிலோ எனக்கு ஒரு விருப்பம் என்ற முறையிலே நான் இதை சொல்லவரவில்லை என்பதை முதலிலே விளக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Sri C. N. ANNADURAI: நான் ஆட்டு இறைச்சி திட்டம், கோழி வளர்ப்பு திட்டம் கொடுத்தது என்.ஜி.ஓ.க்கள் பணம் பெறுவதற்காகவும், அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகவும் அல்ல. வரியை மட்டும் நம்பி இருக்க வேண்டாம், சர்க்கார் இம்மாதிரி பல்வேறு துறைகளிலே வருவாயை தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதைத்தான் சொன்னேன். ஆட்டு இறைச்சியைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. தகுந்த முயற்சி செய்தால் இந்தத் தொழிலை நம் நாட்டிலே வளர்க்க முடியும். வளர்க்கக்கூடிய பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் சங்கடங்களைச் சொல்லுவது பிரச்னைக்கு பதில் இல்லை.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: கஷ்டங்களையெல்லாம் சமாளித்துக்கொண்டு காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால், இருக்கக்கூடிய நிலைமையை உணரவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு பற்றாக்குறை தீருவதற்கு போதுமான அளவு நிலம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறோம். நிலப் பிரச்னை வரப்போகிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு ஆளுக்கு 2 ஏகர், 3 ஏகர் என்று இல்லாவிட்டாலும், ஒரு ஏகர் நிலம் பிரித்துக் கொடுப்பதற்குக்கூட நிலம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது, ஆடு, மாடுகளை வளர்த்து வெளியே ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு நம்மிடத்தில் மேய்ச்சல் தரை இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது, மேய்ச்சல் தரைக்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியாமல் இருக்கும்பொழுது, அவருக்கு இந்தத் திட்டத்தில் இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு நான் வேறு என்ன சொல்லுவது? அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்கும்போது வேண்டுமானால் ஆடு, மாடுகள் வளர்ப்பு திட்டத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றலாம் என்ற நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், மக்களும் அது எக்காலமோ என்று ஏங்கிக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதுதான். இன்றைக்கு சர்க்கார் பல்வேறு துறைகளிலே வசதி செய்துகொடுக்க முடியும், மனம் இல்லாத காரணத்தினாலே அவர்கள் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்று யாராவது கருதுவார்களேயானால், சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளைப்பற்றி தெரியாதவர்கள் தான் அவ்வாறு கூறுவார்கள். நாம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியை பெருக்குகிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் விலையை கட்டுப்படுத்த முடியும். கட்டுப்பாடு சட்டரீதியில் ஏற்படுவது ஒரு புறம் இருக்க, அடிப்படையாக எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் விலையை கட்டுப்படுத்த முடியும். போதுமான அளவு பொருள்கள் உற்பத்தி ஆகாமல் இருக்கும்பொழுது, சமுதாயத்திற்குள்ளே பங்கு போட்டுக்கொள்ளும்பொழுது, ஒரு பக்கத்தில் ஊதியத்தை உயர்த்தினால், மறு பக்கத்தில் பொருளாதார பற்றாக்குறை அதிகமாக ஏற்படும். இன்றைக்கு எல்லோருடைய குறைகளையும் நீக்குகின்ற அடிப்படையில் எந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறையில் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதோ, தொழில் துறையில் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் இந்தப் பிரச்னையை தீர்க்க முடியும். திட்டங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். திட்டரீதியிலே உற்பத்தியை பெருக்குகின்ற அடிப்படையில் நாம் காரியங்களைச் செய்துதான் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியுமே தவிர, இப்பொழுது தற்கால சாந்தியாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும்கூட, கடைசியிலே நம்முடைய பிரச்னைகளெல்லாம் தீர, உணவு உற்பத்தி, மற்ற பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். எல்லோருடைய குறைகளை தீர்ப்பதற்கு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான்

திட்டங்களை வகுத்து, அவைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல, திட்டத்தில் 5 கோடி ரூபாயை நிறுத்திவிட்டால், அந்த அளவுக்கு திட்ட வேலை குறைந்து, உற்பத்தியும் குறைந்துவிடும். இப்பொழுதே நாம் போட்டிருக்கும் அளவுக்கு லட்சியங்களை அடையமுடியாமல் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கோடிக் கணக்கில் திட்டங்களை குறைத்துவிட்டால், அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி குறையும், நம்முடைய பிரச்னை நீடித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும். அதை சமீப காலத்தில் தீர்க்க முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், திட்டங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து அவைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தான் எல்லோருக்கும் இருக்கக்கூடிய பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும், பற்றுக்குறை தீர்க்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தப் பிரச்னையை அணுக முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவதுபோல் திட்டத்தை நிறுத்திக்கொண்டு அந்தப் பணத்தை பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டால் இந்தப் பிரச்னையை தீர்த்துவிட முடியாது. மேலும் உற்பத்தி குறையத்தான் செய்யும்.

சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய மனது திருப்தி அடையாவிட்டால் எப்படி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதுபற்றி பேசப் பட்டது. திருப்தி நமக்கு எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படப்போவதில்லை. திருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டால், வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் இருக்காது. இன்றைக்கு நமக்கு குறைகள் இருக்கின்றன, குறைகள் சீக்கிரம் தீர வேண்டும் என்பதற்காக நாம் துரிதமாக திட்டங்களை நிறைவேற்ற கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுவது அவசியம். முக்கியமாக சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளாக இருந் தாலும் சரி, முதலாளிகளும்கூட, எல்லோருமே உற்பத்தி பெருகுவதற்கு என்னென்ன காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமோ, அவைகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும் என்கின்ற முறையில் முன் வந்து உற்பத்தியை பெருக்க எல்லோரும் எல்லாவித முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதன்மூலம்தான் இந்த அடிப்படை பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும். உடனடியாக ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல், மத்திய சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வெளிவந்த உடனேயே இதுபற்றி ஆலோசனை செய்து, அவசியமானால் எல்லா கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கலாம். அப்பொழுது நாம் எல்லோரும் இந்தப் பிரச்னைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசிலனை செய்து பார்த்து, எப்படி மற்ற துறைகளிலே ஒன்றுபட்ட ஒரு திட்டத்தை வகுக்க முடிந்ததோ, அதே மாதிரி இந்தத் துறையிலும் ஒரு ஒன்றுபட்ட திட்டத்தை வகுக்க முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. உங்களுடைய திறமையை பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்பதில்லை. உங்களுடைய திறமையை பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதன்மூலம்தான் இந்தப் பிரச்னையை தீர்க்க முடியும் என்பதை நான் நன்ருக உணர்ந்திருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இவர்களுடைய ஆலோசனைகளையெல்லாம் கேட்டு, தக்க காலத்தில் இந்தப் பிரச்னையை அணுகுவதுதான் நல்லது என்ற அடிப்படையில், தற்பொழுது இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஏதாவது விளக்கம் சொல்லவேண்டியிருந்தால் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால், தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று இரண்டு நாட்களில் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அவர்கள் பிரசங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய சில கருத்துக்களிலுள்ள முரண்பாடுகளை நான் எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. கமிட்டி நியமிப்பதற்கு அவசியம் ஏற்படலாம், ஆனால் இப்பொழுது தக்க சமயம் அல்ல என்று

அவர்கள் கருதுகிறார்கள். கமிட்டி அமைப்பது எப்பொழுது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இம்மாதிரி கமிட்டி அமைப்பது சரியென்று பட்டால், அது இப்பொழுதே செய்யப்படவேண்டும் என்பதுதான். இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகள் செய்துவிட்டபிறகு நாம் கமிட்டி அமைப்பதில் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் தங்களுடைய சிபார்சுகளை செய்வதற்கு முன்னதாக, நாம் கமிட்டியை அமைத்து, இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய பல கட்சிகள் ஒன்றுபட்டு அறிவிக்கக்கூடிய கருத்துகள் இவை என்று அவர்கள் முன்னிலையில் இந்த கருத்துக்களை வைத்தால், அவர்கள் சிபார்சுகள் செய்வதற்கு முன்னால் இந்தப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கான மார்க்கங்களையும் அவர்கள் கோடிட்டுக்காட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

10-50 a.m. முதல் சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்த காலத்தில் ஒரு தவறு ஏற்பட்டுவிட்டதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலுக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் செய்த தவறு என்ன ? அவர் சர்க்காருக்கு என்ன எழுதியிருக்கிறார். அவர் செய்த தவறைப்பற்றி நான் விளக்கம் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான உள்நோக்கமும் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. அவரே கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை மட்டும் பார்க்கவேண்டும். அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையைப் பார்த்தால்

"A major mistake was committed ten years ago when the Central Government accepted the recommendations of the First Pay Commission and set a pace which the State Governments could not follow"

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது நியாயமான குறைபாடுதான். அது தவறுதான் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்பொழுதே அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் ? மத்திய சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்க வேண்டும். அந்த சிபாரிசின் அடிப்படையில் ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்களின் அடிப்படை சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதற்கு முன் இருந்த நிதி மந்திரி இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறுதலை செய்துவிட்டதால்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய சிக்கல் ஏற்பட்டு, அது இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குறையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த தீர்மானத்தின் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட தவறு செய்யாமல் இருந்திருந்தால், ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தால் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் உள்பட விவசாயிகளுடையவும், தொழிலாளர்களுடையவும் பிரச்னைகளெல்லாம் ஓரளவு தீர்ந்து போயிருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்பொழுதுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நோக்கத்தைத் தெரிவித்தார், என்ன எழுதினார் என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பழைய ரிகார்டுகளை, பைல்களைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியவரும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தவறு இப்பொழுதும் நடைபெறாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த சமயத்திலாவது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் இரண்டாவது சம்பள கமிஷன் சிபாரிசு முடிவதற்கு முன்னதாகவே இதைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்து அதை அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து இரண்டாவது சம்பள கமிஷன் அவர்கள் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவும் அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவும் நம்முடைய சிபாரிசின் பேரில் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான் இந்த தீர்மானத்தை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய சிபாரிசுகளைக் கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே நம்முடைய யோசனையையும் எடுத்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவேதான் இந்த தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டி

ருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த சமயம் பார்த்து இதைக் கொடுத் திருக்கிறேன். அதை இந்த சபை ஏற்றுக்கொண்டு இதைப்பற்றி வற் புறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த சமயத்தில் இதைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று ஆட்சேபனை சொல்வதானது எனக்கு ஆச்சர்யத்தைத் தான் கொடுக்கிறது. இந்த சமயத்தில் அப்படி ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய "terms of reference" மத்திய சர்க்காரே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது ராஜ்ய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளின் நிலைமையை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் சிபாரிசு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி சிபாரிசு செய்தால் அவர் களுக்கு உபயோககரமாக இருக்கும். இப்பொழுது பார்த்தால் ராஜ்ய சர்க் காருடைய ஊழியர்களின் சம்பளம் மத்திய சர்க்காருடைய ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கு குறைவாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வித்யாசம் இல்லாத அடிப்படையில் நாம் இப்பொழுதே சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். இந்த வித்யாசத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனுடைய சிபாரிசு வருவதற்கு முன்னதாக ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியம். இது ஒரு சாதாரண பிரச்னை அல்ல என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே ஒப்புக்கொண் டிருக்கிறார். இது ஒரு தேசீய பிரச்னை என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தி யிருக்கிறார். இது ஒரு தேசிய பிரச்னைதான். இது தீர்க்கப்பட வேண்டும். தேசத்தில் இருக்கும் எல்லா சக்திகளையும் ஒன்று திரட்டி ஆலோசனை செய்து இந்த சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டும், என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகிவிட்டால் எல்லா பிரச்னையும் தீர்ந்து விடும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். உற்பத்தி பெருக வேண்டியது அவசியம் தான். உற்பத்தி பெருகினால் தேசம் முன்னேற்றம் அடையும் என்பதும் வாஸ்தவம் தான். உற்பத்தி பெருகாமல் இருந்தால் எந்த தேசமும் முன்னேற்றமடைய முடியாது. நம்முடைய திறமையால் மட்டும் தேசம் முன்னேற்றமடைந்து விடும் என்பதல்ல. இப்படி அரசியல் வாதிகளும் அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளும் நினைத்து விட முடியாது. தேசத்திலுள்ள உழைப்பாளிகள், மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் தேசம் முன்னேற்றமடைய முடியும். அந்த அடிப்படை உண்மைதான். ஆனால் ராஜ்யத்திலுள்ள நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 46 லட்சம் டன் உணவு அதிகப்படியாக உற்பத்தியாகி உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். கடந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் 12 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார். இவ்வளவு தூரம் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருந்தும்கூட கடந்த நாலைந்து மாதமாக பார்த்தால் எல்லா பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக் கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். உற்பத்தி பெருகியிருந்தும்கூட விலைவாசியின் உயர்வுக்குக் காரணம் என்ன ? படி 11 அணா என்று விற்கப்பட்ட அரிசி இப்பொழுது ரூ. 1-2-6 என்று விற்கப்படுகிறது. தினசரி வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன ? தினசரி வாழ்க்கைக்கு அரிசி, பருப்பு, எண்ணை போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலைவாசி எவ்வளவு தூரம் உயர்ந் திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன? மற்றும் சில பொருள்களின் விலை இரண்டு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்து அதற்கு வேண்டிய

நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டதா? உற்பத்தி பெருகி வரும் காலத்தில் விலைவாசிகள் உயருவதற்கு காரணம் என்ன? **Wages chasing the prices and the prices chasing the wages:** தான் காரணம் என்று கனம் மந்திரி சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்றும் அவர் சொன்னார். இப்படி விலைவாசி உயர்வதைத் தடுக்க அரசாங்கத்திற்கு சக்தி இல்லையா? இது மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதா? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய திறமையை உபயோகித்து இதை ஏன் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டால் ராஜ்யத்திலுள்ள சர்க்கார் ஊழியர்களுடையவும், பாட்டாளி மக்களுடையவும், விவசாயிகளுடையவும் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சாத்தியமாகும் என்பதை அவருக்கு நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். "வேஜஸ் இன் கைண்ட் அண்ட் வேஜஸ் இன் மணி" என்று சொல்லுகிறார். இதனால் வாங்கும் சக்தி குறையாது. அதனால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அதனால் விலைவாசிகள் குறையாது. வாழ்க்கைத் தரம் உயராது. வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளம் குறையாமல் தங்களுக்கு தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு சக்தி இருக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால் வாழ்க்கைத்தர புள்ளியும் உயருகிறது. அதற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்க வேண்டும். சர்க்காருடைய உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, மத்தியதர உழைப்பாளியாக இருந்தாலும் சரி நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தர புள்ளி விவரத்திற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை தேசம் பூராவுமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு தேசிய பிரச்னையாகவும் கருதி வருகிறார்கள். இது கூலி உயர்வு பிரச்னை. இது தீர்க்கப்பட வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தப் பிரச்னை இப்பொழுது இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். தேசம் பூராவுமே விலைவாசி பெருவாரியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்குத்தக்கபடி பஞ்சப்படியும் உயர வேண்டும். இந்த கொள்கையை ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மின்சார இலாகா சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தையை நடத்த ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டிகூட இப்படித்தான் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. 100 என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். ஒரு எண் புள்ளி உயர்வுக்கு 2½ அணா பஞ்சப்படி உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைப்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இது போன்று பஞ்சாலை தொழிலிலும் சரி, எல்லா மற்ற தொழிலிலும் சரி விலைவாசி உயர்வுக்குத்தக்கபடி பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை தேசம் பூராவும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஐந்து பாயின்ட் உயர்ந்தால் ஐந்து ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்குத் தக்கபடி பஞ்சப்படி கொடுத்தால்தான் உண்மையான சம்பளத்தில் காலம் கழிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் வாங்கும் சக்தி குறைந்து தான் போகும். அதை உணர்ந்து தான் இது வரைக்கும் பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதன்

11 a.m.

படி தான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு தக்கப்படி பஞ்சப்படி உயர வேண்டும் என்கிற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு மட்டும் விலைவாசி எவ்வளவு உயர்ந்தாலும் சரி, அதற்கு ஏற்றவாறு சம்பளமோ பஞ்சப்படியோ

உயருவது என்ற கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. பெருத்த கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, பெருத்த தகராறுக்குப் பிறகு, ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்ற முறையில் அவ்வப்போது பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, விலைவாசிக்குத் தகுந்த மாதிரி கொடுக்கப்பட வில்லை. ஆகையால், இந்த அதிருப்தி நீடித்துக்கொண்டு தான் இருக் கும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சம்பளத்தை எவ்வளவு தான் ஜாஸ்தி பண்ணி விட்டாலும், நிர்வாகத் திறமை உயர்ந்துவிடுமா என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதினாலே நிர்வாகத் திறமை தானாகவே உயர்ந்துவிடும் என்று நான் முன்பு செய்த என்னுடைய பேச்சிலும் குறிப்பிடவில்லை. இப்பொழுதும் அந்தக் கருத்து எனக்கு இல்லை. நிர் வாகத் திறமை குறைவதற்குக் காரணம் என்ன ? பொதுவாக இன்று மொழியிலே இருக்கும் கோளாறு அதற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்னவோ அடிப்படையான உண்மை தான். ஆட்சி மொழியும் போதனா மொழியும் ஒன்றாக இருந்து, நம்முடைய கல்வியினுடைய தரமும் உயர்ந்தால்தான், நிர்வாகத் திறமை உயரும் என்பது ஒரு அடிப்படையான உண்மை. ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் கூட, திறமைசாலிகள் எந்த உத்தியோகத்தை நோக்கிப் போகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள் வோம். தமிழிலே படித்தவர்களாகவே இருக்கட்டும். அவர்களுக்குள் திறமைசாலிகளாக இருக்கின்றவர்கள் ரயில்வே உத்தியோகத்திற்குப் போக லாமா, தபால் இலாகா உத்தியோகத்திற்குப் போகலாமா அல்லது வெளியே ஏதாவது தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்துகிற கம்பெனிகளுக்குச் செல்ல லாமா என்பதில் படித்த வாலிபர்களிடத்தில் நோக்கம் இருக்கிறதே தவிர, ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு வருவதில் நோக்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வேறு எங்கும் வேலை கிடைக்காவிட்டால், சர்விஸ் கமிஷ னுக்கு ஒரு மனுப் போட்டு வைப்போம் என்று வருகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், ராஜ்ய சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்கின்றவர்களுடைய சம்பளம் வெகு குறைவாக இருக்கிறது. வாழ்க்கை வசதிகளும் வெகு குறைவாக இருப்ப தால், தனியார் தொழிலுக்குப்போனால் அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கும், மத்திய சர்க்கார் வேலைக்குப் போனால் அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கும் என்று சொல்லி, அதிகத் திறமையுள்ளவர்களை மத்திய சர்க்காரும், தனி யாரும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள்தான் நம் முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு வரக்கூடிய நிலைமை இருக் கிறது. ஏறத்தாழ சம்பள விகிதமும் வாழ்க்கை வசதிகளும் ஒரே மாதிரி யாக இருக்குமானால், ராஜ்ய சர்க்காரின் கீழ் வேலை பார்த்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காரின் கீழ் வேலை பார்த்தாலும்சரி, உத்தியோகத்திற்கு வரக்கூடியவர்கள் ஒரே மாதிரி முயற்சி செய்வார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட விகிதங்கள் இல்லாத இந்த நிலை மையில், மத்திய சர்க்காரிடத்திலும், தபால் இலாகாவிலும், தனியாரிடத் திலும் வேலை கிடைக்காதவர்கள் மட்டும் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் வேலைகளுக்கு மனுப்போட்டால், அவர்களுக்குள்ளேதான் நாம் பொறுக்கி யெடுக்க வேண்டும் என்ற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமையில் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருக்கு திறமைக்குறைவு இன்னும் அதிகமாகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். திறமைக் குறைவு அடியோடு போக வேண்டுமென்று சொன்னால், அடிப்படையான நிலைமையில் மாறுதல் வரவேண்டியது அவசியம். ஆனால், சாத்தியமான அளவுக்கு சம்பளம், பஞ்சப்படி முதலியவற்றில் இவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் இருந் தால் பலரும் ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கும் வருவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். ரயில்வே இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, தபால் இலாகா வாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளில் மனுப்போட்டு, வேறு மொழி பேசும்

இடங்களுக்கு மாற்றப்படக்கூடிய ஆபத்து இருந்தபோதிலுங்கூட, அந்த இலாகாக்களுக்குப் போவது மேல் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உள்ளூரில் தாலூகா ஆபீசிலும், கலெக்டர் ஆபீசிலும் வேலை செய்வதை அவ்வளவு வசதியாக படித்த வாலிபர்கள் கருதவில்லை. இன்று காலை டாக்டர்கள் விஷயத்தில் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போதுகூட, சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு, வெளியே தங்களுடைய வருமானத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்குப் போகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மை தான். சர்க்காருடைய சம்பள விகிதம் குறைவாக இருப்பதால், வெளியே சென்று சொந்தமாக அவர்கள் ப்ராக்டிஸ் பண்ணினால் அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையில் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு திறமைசாலிகள் வருவது சாத்தியம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்த உண்மையையெல்லாம் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருடைய சம்பளம், பஞ்சப்படி இன்னும் போக்குவரத்து அலவன்ஸ் இவையெல்லாம் கிட்டத்தட்ட மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்காவது கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஷார்ட்ஹாண்டு டைப்பிஸ்ட் நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தால், தனிப் பட்ட நபர்கள் ரூ. 250 வரையில் கொடுத்துக்கொண்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் சம்பள விகிதம் வெகு குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சம்பள விஷயத்தில் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வானது திறமைசாலிகள் ராஜ்ய சர்க்காருடைய வேலைக்கு வருவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது என்பதையும், அதிகத் திறமையுடையவர்கள், அதிக உற்சாகம் உடையவர்கள் பிற வேலையைத் தேடிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால், திறமை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், வெறும் சம்பள உயர்வால் திறமை வந்துவிடும் என்று நான் எடுத்துக் காட்டியதாக, நான் சொல்லாததைச் சொல்லி என் மீது குறை சொல்ல வேண்டாம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகள் குறைக்கப்படவேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ரூபா, அணா, பைசாவில் சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று யாரும் கேட்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. வாழ்க்கை வசதிக்கான பொருள்களை அதிக விலை கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமல் கிடைக்கச் செய்து, கூடுதலாக வீடு கட்டிக் கொடுத்து அவர்களை சௌகரியமாக வைத்து வேலை வாங்கினால், உற்சாகமாக அவர்கள் வேலை செய்வார்கள், கடன் தொல்லை இல்லாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவதாகச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அது நல்ல செய்தி ; உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய நல்ல செய்தி. சர்க்கார் பரிகாரம் செய்யப் போகிறார்கள், கடன் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு உதவி செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு வேண்டு கோளை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று, அவர்கள் குறிப்பிட்டதினால், நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பண்டிகைகளுக்காக ரூ. 75-க்கு அதிகப்படாமல் சர்க்கார் உத்தியோகஸ் தர்களுக்கு கொடுப்பது என்ற திட்டம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது கொடுத்து வரப்படுகிறது. முதலில் பண்டிகைக் காக ரூ. 75 கடன் கொடுத்து, மாதா மாதம் சம்பளத்திலிருந்து அந்தக் கடனுக்காக ஒரு தொகையை பிடித்தம் செய்துகொண்டு வரும்போது, அடுத்த பண்டிகை வரும்போது, கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்த அளவுக்கு சேர்த்து, ரூ. 75 என்ற அளவுக்கு கடனைப் புதுப்பித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 75 என்பதும் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. குறைவான சம்பளம் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு மாதம் சம்பளத்திற்கு மேற்படாத அள வுக்குத்தான் பண்டிகைக்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே பாக்கி இருக்குமானால், அப்பேர்பட்டவர்களுக்கு அந்த பாக்கித் தொகையைக் கழித்துக்கொண்டு மிச்சம் இருந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலைமை

இருக்கிறது. சிலருக்கு ரூ. 15, ரூ. 20 கூட கிடைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வெளியே போய் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால், மார்வாடிகளிடம் இரண்டணா வட்டிக்கு கடன் வாங்காமல் அவர்களை காப்பாற்றவேண்டும். தீபாவளி, பொங்கல், கிருஸ்துமஸ், ரம்ஸான் போன்ற பண்டிகை காலத்தில் அவர்களுக்கு கடன் வாங்க அவசியம் ஏற்படுகிறது. குடும்பத்தைக் கொஞ்சம் உற்சாகப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் எப்படியாவது இரண்டணா, நாலணா வட்டிக்கு கடன் வாங்கியாவது, பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். கடன் பட்டாவது பண்டிகை கொண்டாடுவானேன் என்று கேட்கலாம். ஆனால், கடன் வாங்கியாவது பண்டிகையைக் கொண்டாடும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒரு முறை வட்டிக்காரனிடம் சிக்கிவிட்டால், அவர்கள் மீளுவது சாத்தியம் இல்லை. ஆகவே, ஒரு மாதச் சம்பளம் என்று இருப்பதை இரண்டு மாதச் சம்பளமாகவும், ரூ. 75 என்பதை ரூ. 100 என்றும் உயர்த்தி, வருகின்ற தீபாவளிப் பண்டிகையைக் கொண்டாடும் வகையில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தால், இந்தத் தீபாவளியையாவது மார்வாடிக்காரரிடம் கடன் வாங்காமல், சர்க்காரிடமிருந்து வட்டியில்லாக் கடன் வாங்கி கொண்டாடுவார்கள். அந்தக் கடனை சர்க்காருக்கு மாதா மாதம் சம்பளத்திலிருந்து திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். இப்படிச் செய்தால் ஒவ்வொரு வருஷமும் சாதாரண ப்யூன், லோயர் டிவிஷன் க்ளார்க், மற்ற அதிகாரிகள் உள்பட அவர்கள் நூறு ரூபாய் வரையில் சர்க்காரிடமிருந்து வட்டியில்லாமல் அட்வான்ஸ் பெற்றுக்கொண்டு பண்டிகை கொண்டாட முடியும். இரண்டணா, நாலணா வட்டிக்கு கடன் வாங்கவேண்டிய ஹிம்சையும் குறையும். இது நிதி அமைச்சருடைய கையிலே இருக்கிறது. அது செலவு அல்ல. ஏதோ இரண்டு மாதம், மூன்று மாதத்திற்குள் திருப்பிக் கொடுத்துவிடப்போகிறார்கள். இந்த யோசனையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

சம்பளத்தை உயர்த்துவது ஒரு புறம் இருக்க, சர்விஸ் கண்டிஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அமைச்சர் அவர்கள் கான்பிடென்ஷியல் பைல் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். விதிகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நான்கு வால்யூம்களாக வெளியிட்டிருக்கிறோம், அவைகளில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் எடுத்துக் காட்டுங்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருக்கலாம், ஆனால், இப்பொழுது செய்திருக்கும் விதிகளெல்லாம் பழைய விதிகளின் அடிப்படையில், இருப்பதால் அவைகளிலே இருக்கும் குறைபாடுகள் என்ன என்ன என்று நாங்கள் இன்னும் விரிவாக அதைப் பரிசீலனை செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. விரிவாகப் பரிசீலனை பண்ணவில்லை. ஆனால், அவர்களிடம் நான் சொல்லிக்கொள்வது—அது சிறந்த வழியாக இருந்தபோதிலும் இந்தச் சபை முன்பு கொண்டுவந்து, சபையில் இருக்கும் சகல கருத்து உடையவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து, அவர்கள் கொண்டுவரும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலுங்கூட, ஒரு விவாதத்திற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன். இந்தச் சபையில் அத்தகைய சட்டம் வந்தாலும்கூட, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானம் என்ன கதி ஆகும் என்று தெரியும். இதே விதிகளைக் கொண்டுவந்து, மெஜாரிடி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டமாக நிறைவேற்றக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், கிடைக்கக்கூடிய அனுகூலம் ஸ்தூலமாகப் பரிசீலனை செய்து எங்களுடைய யோசனையைக் கொடுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஏன் கொடுக்கவில்லை ? நாங்கள் உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானமாகக் கொண்டுவரலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு வருஷமும் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, ஐந்து வருஷம் நாங்கள் முயற்சி செய்தாலும், எங்களுக்கு அந்தச் சாத்தியப்பாடு கிடைக்காது. ஆகையால், நிதி அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வது, சட்டமாக ஆக்கும் முறையில், எந்த அடிப்படையில்

இருந்தாலும் சரி, பழைய விதிகள் அடிப்படையில் இருந்தாலும் சரி, திருத்தங்களை மாற்றவேண்டியிருந்தாலும் சரி, அதற்காக வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கையையும் எடுக்கவேண்டும். சபை கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்யலாம். ஸ்தல-ஸ்தாபனம் சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்தது போல் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட கமிட்டி போட்டு, இந்த விதிகளைப் பரிசீலனை செய்து, திருத்தங்கள் சொல்லி, சபையின் முன் கொண்டுவரலாம். அப்படியில்லாமல், திருத்தங்கள் பூராவும் படித்து விட்டு குறைபாடுகளைக் காட்டுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால், சட்டமாக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும், இதற்காக ஒரு தனி சட்டசபைக் கமிட்டி வைத்து அவர்கள் சொன்ன நான்கு வால்யூம்களை வைத்து பரிசீலனை செய்து அவர்கள் கொடுக்கும் யோசனைகளை ஆலோசனை செய்து, அதன்பிறகு அவசியம் இருந்தால் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11–10 a.m. Confidential file சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சில மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். Confidential file-ஐ அடியோடு விட்டுவிடுவது சாத்தியமல்ல என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரும், அவர்கள் எந்த அந்தஸ்தில் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய உண்மையான தகுதி என்ன, திறமை என்ன, யோக்கியதை என்ன என்பதைப் பரிசீலித்துத்தான் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதில் இரண்டு வித கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை தான். இந்த Confidential file இப்பொழுது வைத்திருக்கக்கூடிய முறையில் நல்லவர்கள் கெட்டவர்களாகவும், கெட்டவர்கள் நல்லவர்களாக வும் மாறக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளிலிருந்து அதிகாரிகள் வரையில் Confidential file வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் லோயர் டிவிஷன் குமாஸ்தாக்களுக்கெல்லாம் இது கிடையாது. இதை அறவே எடுத்துவிடவேண்டும். அப்படி எடுக்கமுடியாவிட்டாலும், அவர்களுடைய திறமை, தகுதியில் உள்ள குறைபாடு என்ன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அறிவித்து, அவர்களுடைய ஆட்சேபணையை அறிந்து கொண்டுதான் Confidential file-ல் ரிக்கார்டு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நல்ல திறமையான அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஜினீர்களும் மற்றவர்களும், கொஞ்சம் சுயநலம் படைத்த அதிகாரிகளால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, திறமைக் குறைவானவர்களாகக் கருதப்படும் துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது வைத்திருக்கக்கூடிய Confidential file முறை அக்கிரமமானது. அதை அடியோடு கைவிடவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், 'நிதி நிலைமையை எப்படிச் சரிகட்டுவது' என்று சொன்னார்கள். நிதி நிலைமையை பொதுவாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கான யோசனை வேறு. இப்பொழுது உடனடியாக இருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்னையை எப்படித் தீர்ப்பது என்பது வேறு. இது அவசரமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய விஷயம். இப்பொழுது விலை வாசிகள் ஏறி இருக்கின்றன. இந்தக் காலத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே வளர்ந்து இருக்கக்கூடிய அதிருப்தியின் காரணமாக நிர்வாகத்திறமை குறைந்துவிடாதிருக்க அவர்களுடைய பூரண ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இப்பொழுது உடனடியாக, அவசரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கூறி இருக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலில் கொடுத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டதில் ஒன்று—ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களையும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களையும் ஒரு ரீஜினல் யூனிட்டாக வைத்து ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களைப் பிரமோஷன் செய்வதன் மூலம் மத்திய சர்க்கார்களுக்குத் தேவையான தபால், ரயில்வே இலாகா

30th October 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

களில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும். இது ரொம்ப அபாய கரமான யோசனை. இதைக் கை விடவேண்டும். இதற்குப் பதிலாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலும் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சிலிடத்திலும் Second Pay Commission-ன் முடிவை வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியது என்னவென்றால், அவர்கள் சிபாரிசு செய்யக்கூடிய சம்பளத்தைப் பூராவும் அப்படியே ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் அமுல் நடத்தியாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறி, அதனால் ஏற்படும் அதிகபட்சச் செலவின் பெரும் பகுதியை 4, 5 வருஷ காலத்திற்கு மத்திய சர்க்காரையே ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டியதற்குப் பதிலாக ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இவ்வாறு செய்வது, ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு சர்விஸ் கமிஷன் மாதிரி வேலை செய்வதாக முடியும். ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களை பிரமோஷன் மூலம் மத்திய சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் தாங்கள் "டெம்பரரி"யாக இருக்கிறோம் என்பது போன்ற ஒரு மன நிலையைக் கொண்டு, எப்பொழுது இங்கிருந்து பாயலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையைக் கை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே ராஜ்யப் பிரிவினை காரணமாக ஏற்பட்ட அதிகாரிகளுடைய மாற்றத்தின் காரணமாகவும், ரயில்வே இலாகாக்களில், எல்லா ரயில்வேக்களையும் ஒன்றாக இணைத்ததன் காரணமாகவும் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட முடியாமல் இருந்து வருகின்றன. 7, 8 வருஷங்கள் ஆகியும்கூட அடிப்படைப் பிரச்னை அப்படியே இருக்கின்றது. ஆகவே, ரீஜினல் யூனிட்டி என்ற முறை சிக்கல்களை அதிகப்படுத்தும். அதற்குப் பதிலாக இரண்டாவது பே கமிஷன் முன்பும் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சில் முன்பும் வலியுறுத்தப்பட்ட சிபாரிசுகளை அப்படியே ராஜ்ய சர்க்கார் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்பதை முக்கியமாக வலியுறுத்த வேண்டும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவை மத்திய சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்த வேண்டுமே தவிர, கோழிமுட்டை விற்பதன் மூலமும் இறைச்சி விற்பதன் மூலமும் தீர்த்து விடலாம் என்று நினைக்கக்கூடாது.

கடைசியாகச் சில வார்த்தைகள் இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம், நிர்வாகத்திறமையை அபிவிருத்தி செய்வதற்குள்ள மார்க்கங்களைக் கண்டு பிடிப்பது, சம்பள உயர்வு, சர்விஸ் கண்டிஷன் முதலியவற்றிற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதுதான். உண்மையான நோக்கம் எல்லாவற்றையும் தீர்மான ரூபத்தில் கொடுப்பது இயலாது. அதற்காகத்தான் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கொண்டு இந்தப் பிரச்னையில் உள்ள சிக்கல்கள் என்னென்ன என்பதை ஆராய்ந்திருக்கலாம். உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுடைய கண்ணோட்டம் அவசியமாயிருக்கிறது என்பதை உத்தேசித்துத்தான் நான் இத்தகைய ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். நான் கூறிய காரணங்களிலிருந்து பார்த்தாலும், நிதி மந்திரி அவர்கள் பே கமிஷன் முன்பாக இந்தக் கமிட்டி சொல்லும் யோசனைகளை எடுத்துக் கொண்டு போய் வலியுறுத்துவதற்கும் வசதி ஏற்படும். அவர்களோடு வாதாட முடியும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் அவசரமானது—அவசியமானது, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இப்போது சொன்ன பல்வேறு கருத்துக்களைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பதில் சொல்லப் போவதில்லை. ஒரு முக்கியமான பிரச்னையைக் கிளப்பினார்கள். நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. அவ்வாறு இருந்தும் கூட இன்றைக்கு ஏன் விலை உயர்ந்து விட்டது என்ற ஒரு

கேள்வியைப் போட்டார்கள். அதற்குப் பதிலும் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது ஏதோ ஒரு பக்கத்தில் விளைந்தால் அந்தப் பக்கத்தில் மட்டும் அது உபயோகப்படுகிறதென்ற அடிப்படையில் இயங்கவில்லை. இந்தியா முழுவதும் ஒன்றாக இயங்குகிறது. அதன் காரணத்தினால் எங்கு விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தாலும் கூட விளைச்சல் அதிகமில்லாத பகுதிகளுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு ஜனப் பெருக்கத்திற்குப் போதிய அளவில் உற்பத்தியாகவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு எங்கு அதிகமாக விளைச்சல் இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியில் வியாபாரிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இந்தப் பிரதேசத்தைவிட ஆந்திராவில் விளைச்சல் அதிகம். ஆனால் அங்கு போய் கொள்முதல் செய்கிறவர்களிடையே போட்டா போட்டி இருப்பதன் காரணத்தினால் அங்கும் விலை அதிகமாக இருக்கிறதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இன்று இருக்கக் கூடிய பிரச்னை ஒரு பகுதியில் உற்பத்தி பெருகுவது மட்டும் அல்ல. அப்படி உற்பத்தியாகியும் பிரயோசனமில்லை. எல்லாப் பகுதியிலும் உற்பத்தி பெருகியாக வேண்டும். அப்போது தான் பற்றாக்குறை இல்லாமல் செய்ய முடியும். அதனால் விலை குறையும். உடனடியாகச் சிலர் நினைக்கலாம். அதனால் தான் தமிழ்நாடு தனியாக இருந்துவிட்டால் நல்லது என்கிறோம் என்று சொல்லலாம். உணவு மட்டும் அல்ல. பொருளாதார அமைப்பில் இன்று பார்க்கிறோம். ஒருவருக்கொருவர் உணவு முதற்கொண்டு எல்லாப் பொருளையும் பரஸ்பரம் கொடுத்து வாங்கி உதவி செய்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் தான் இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு அதிகம் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்றால் அண்டை ராஜ்யங்களிலிருந்து வியாபாரிகள் அங்கே வந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க முடியாது. அண்டை ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களும் வாழத்தான் வேண்டும். "அவர்கள் எப்படி ஆனால் என்ன? நாம் வாழ்ந்தால் போதும்" என்கிற கொள்கையை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். இதை உணர்ந்தே ஏதோ வாதத்திற்காகத்தான் அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியை உடனடியாக அமைப்பது, அவசரமானது, அவசியமானது என்பதை வற்புறுத்துவதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் இந்தக் கமிட்டியின் யாதாஸ்தையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் நான் பே கமிஷன் முன்பாக வாதாடுவதற்கு, டெவலெப்மெண்டு கவுன்ஸிலில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பாக நினைத்திருந்தால் ஒருகால் வசதியாக இருந்திருக்கும். அப்போது எனக்கும் தோன்றாமல் போய் விட்டது. ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமை என்ன? இந்த மாத முடிவிற்குள்ளாகவே இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு என்னை டெல்லிக்கு வரச் சொன்னார்கள். நான் தான் அடுத்த மாதம் 8, 9-ம் தேதிகளில் எனக்கும் டெல்லியில் வேலை இருப்பதால் 7-ந்தேதி சந்திப்பை வைத்துக் கொள்ளும்படியாகச் சொன்னேன். அவர்களும் வாய்தா கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு வாரத்திற்குள் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அவர்கள் எல்லாவிதமான பிரச்னைகளையும் பரிசீலித்து எனக்கு உதவியாக ஒரு யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்துக்கொடுப்பார்கள் என்று யாரும் எண்ண முடியாது. அது இப்போது முடியாத காரியம் ஆகும். ஆனால் ஒரு விஷயம். அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே நன்றாக எடுத்து உரைத்து வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் டெல்லியில் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு சென்று பேசப்போவதில்லை. இங்கே பேசியிருக்கிற அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன். இவைகள் எல்லாவற்றையும் முன் வைத்து அவர்களோடு நம் ராஜ்யத்தைப்பற்றியும், ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றியும் பேசப் போகிறேன் என்ற உறுதியை அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விதிகளைச் சட்டமாக்குவதற்கு அவை நம் சபை முன்பு வந்தால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றி எல்லோரும் கலந்து ஆலோசித்துத் திருத்துவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன். சட்டமாக வந்தாலும் வராவிட்டாலும் அந்த விதிகளை நாம் பரிசீலனை செய்து அதிலுள்ள அம்சங்கள் என்ன என்பதை நாம் எல்லோரும் கலந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் நீக்கலாம். ஆகையால் அதில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகையால் இன்றைக்குக் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் நோக்கத்தில் யாருக்கும் வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்கிற விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒரே விதமான கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறோம். அதை எந்த முறையில் நிறைவேற்றுவது என்பதுதான் பிரச்னை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எந்த விதமான உதவியையும் நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றால் நாமே தனியாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவை எடுத்துவிடலாம். ஆனால் நான் முன்பே சொன்ன பிரகாரம் மத்திய சர்க்காருடைய உதவியையும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு செய்யவில்லை என்பது இல்லாமல் அவர்களாலேயே நியமிக்கப்பட்டபே கமிஷனுடைய சிபார்சு என்ன வருகிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு அவர்களுடைய சிபார்சின்படியே ராஜ்ய சர்க்காருடைய சம்பளத்தையும் உயர்த்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது நல்லது. அதற்கு வேண்டிய பண உதவியையும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கேட்டு வாங்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த முறையில் இந்தப் பிரச்னைக்கு நல்லதொரு முடிவு காணமுடியும் என்றும் நம்புகிறேன். திறமையாக வாதங்கள் செய்வது மட்டும் பயன் அளிக்காது. காரியத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எவ்விதம் சாதித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் கவனிக்கவேண்டும். இந்தத் துறையில் மற்றவர்களைவிட எனக்குச் சிறிது அனுபவம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. கட்சிப் பிரச்னையாகக் கருதாமல் எல்லோருடைய பொதுப் பிரச்னையாகக் கருதி இதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்கிற காரணத்தினால் திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்களை தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன். கனம் நிதி அமைச்சர் கூறியபடி திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திறமையாக வாதாடினார்கள். நிர்வாகத் திறமை குறைவுக்குச் சம்பள உயர்வு காரணமென்றும் சம்பள உயர்வு காரணமாக திறமையானவர்கள் மத்திய சர்க்கார் தபால், தந்தி ரயில்வே இலாக்காக்களுக்குப் போய் விடுவதாகவும், இங்குள்ளவர்கள் மட்டமானவர்களாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் தபால், தந்தி, ரயில்வே இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே திறமையைக் காணோம். 240 நிமிஷம், 450 நிமிஷம் என்று ஒவ்வொரு ரயில்களும் நேரமாகத்தான் வருகின்றன. தபால் சரிவரப் போய்ச் சேருவதே இல்லை. தபால் வந்த பிறகு தந்தி வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது சம்பள உயர்வுக்கும் நிர்வாகத் திறமைக்கும் சம்பந்தம் காணப்படவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணம் கூறுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அறிவு உயர்வைப் பற்றியோ, அறிவு குறைவைப் பற்றியோ அவர் கூறியதை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. என் அநுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்வேன். இங்குள்ளவர்கள் மட்டமானவர்கள் என்று அவர் சொன்னதைக் கூட அப்போது நான்

சொல்ல விரும்பவில்லை. வேறு எந்த ராஜ்ய நிர்வாகஸ்தர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், மத்திய சர்க்காருடைய நிர்வாக இயந்திரத்தையே எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட அவர்களுக்கு நம் ராஜ்ய நிர்வாகிகள் திறமைக் குறைவானவர்களாக இல்லை. யாரோடு வேண்டுமானாலும் ஒப்பிட முடியும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்: நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகள் நிர்வாகத் திறமைக் குறைவு உள்ளவர்கள், மட்டமானவர்கள் என்று நான் என் பிரசங்கத்தில் சொல்லவரவில்லை. அவர்கள் உற்சாகம் இழந்து வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். தபால், தந்தி, ரயில்வே இலாகாவில் நிர்வாகத் திறமை குறைவாகியிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்னிடம் கேட்டுப் பயனில்லை. ஊழியர்களும் பொறுப்பாளி அல்ல. மத்திய சர்க்காரில் உள்ள அவர்களது காங்கிரஸ் கட்சி அமைச்சர்களைத்தான் கேட்கவேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக வாதாடி இதில் இருக்கக்கூடிய வேகத்தையே எடுத்துவிட்டார்கள் என்பது என் அபிப்பிராயம். எப்படி இருந்தாலும் இதிலுள்ள கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டுவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இரண்டாவது பே கமிஷனின் சிபார்சு வெளியான பிறகு வேண்டுமானால் ஒரு கமிட்டியை அமைப்பதாகவும், இன்னும் சர்வீஸ் கண்டிஷன், ரூல் முதலியவற்றைப் பரிசீலிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாகவும், இங்கு சொன்னவர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் தாமே டெவலெப்மெண்டு கவுன்ஸில், பே கமிஷன் முன்பாக வலியுறுத்துவதாகவும் உறுதி அளித்திருப்பதனால் என் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தாமல் அப்படியே விட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member withdrawing his resolution?

SRI M. KALYANASUNDARAM: I am not withdrawing my resolution. I am not pressing it either.

MR. SPEAKER: The hon. Member will have either to press his resolution or withdraw it. He cannot leave it in the mid-air like that.

SRI M. KALYANASUNDARAM: In that case, I withdraw my resolution, Sir.

The resolution was, by leave, withdrawn.

(2) CEILING ON LAND HOLDINGS—*cont.*

MR. SPEAKER: Now, let us continue the discussion on the next resolution which reads as follows:—

"This House recommends to the Government to bring in legislation fixing a ceiling on Land Holdings and for the distribution of excess lands which are in excess of the ceilings fixed to the tenants and landless poor."

Fifteen Members have already taken part in the discussion. As the Hon. the Finance Minister wants to intervene in the debate now, I shall call him. The Hon. the Minister for Revenue will of course reply to the debate at the end.